

Carlos Ruiz: «Haver de deixar el futbol per una lesió no m'ha desanimat»

Aquest veí de Sant Antoni de Vilamajor ha trobat l'alternativa en el piragüisme i és l'actual campió de Catalunya

El piragüista de Sant Antoni de Vilamajor Carlos Ruiz | Cedida CRR

Carlos Ruíz Reyes (Cardedeu, 1994) com la majoria de joves somniava en ser futbolista i semblava que la carrera la tenia ben encaminada, passant pels equips del futbol base del RCD Espanyol o la Damm, entre altres equips. Una inoportuna lesió al maluc que l'obligà a passar pel quiròfan, el va obligar a retirar-se de manera prematura.

Aquest veí de **Sant Antoni de Vilamajor**, enginyer electrònic de professió, però, no s'ha rendit i ha trobat en el piragüisme l'alternativa al futbol. Ara, amb vint-i-vuit anys li arriben els bons resultats a hores d'entrenament i és l'actual campió de Catalunya. En aquesta entrevista parlem una mica de tot.

- D'on li ve la pràctica del piragüisme, ja que ni al Baix Montseny ni al Vallès Oriental és un esport habitual?

- No, no ho és gens. A la comarca no hi ha cap instal·lació on es pugui practicar.

- Té algun antecedent familiar que el practiqués?

- No. Jo era futbolista com la majoria de nens i joves i el vaig practicar fins als vint-i-dos anys. Vaig començar a practicar-lo a Cardedeu i després vaig passar pel Granollers, Espanyol, Damm, Vilassar, Mataró i vaig tornar a Granollers. Amb vint-i-dos anys vaig tenir una greu lesió al maluc, cosa que em va obligar a passar pel quiròfan i davant de les recomanacions dels metges perquè ja començava a tenir artrosi vaig fer un pensament i ho vaig deixar. De qualsevol manera, jo sempre he fet esport i vaig voler buscar alternatives. Haver de deixar el futbol de manera prematura per una lesió no em desanimà.

- Com arriba al piragüisme?

- Jo estudiava a l'UPC i hi havia un equip de rem i m'hi vaig apuntar perquè aquesta mena d'exercici no m'afectava el maluc. Hi vaig estar al voltant de tres mesos, ja que no m'acabaven de quadrar els horaris. Va ser llavors que em van dir que hi havia un club de piragüisme a Badalona, i aquests van ser els meus inicis. Primer amb un curs que t'ensenyen com sobreviure al mar. És a dir, com girar, com anar recte, com navegar. A poc a poc, i a base d'entrenaments vaig formar part de l'equip de competició. El primer any em vaig centrar a fer competicions locals, però al segon ja competia en el campionat d'Espanya.

" Jo estudiava a l'UPC i hi havia un equip de rem i m'hi vaig apuntar perquè aquesta mena d'exercici no m'afectava el maluc."

- I els resultats arriben?

- Aquest any he guanyat el campionat de Catalunya, a Tarragona el mes de juny una setmana abans de Sant Joan. És la primera vegada que l'he guanyat i n'estic molt satisfet. Ha estat una mica contra tot pronòstic i per mil·lèsimes. El favorit era Albert Corominas, de Banyoles, i amb una llarga trajectòria esportiva. També he guanyat la Lliga Catalana, que són quatre proves.

- El piragüisme el practica al mar o també fa aigües tranquil·les?

- He començat a fer aigües tranquil·les. He fitxat per un club de Castelldefels i tinc l'oportunitat d'entrenar al canal olímpic. Fins ara, havia fet entrenaments al mar. Sempre faig el símil de comparar la bicicleta de muntanya amb la de carretera.

Carlos Ruiz és l'actual campió de Catalunya de Piragüisme Foto: Cedida CRR

- Es pot viure d'un esport com el piragüisme?

- No que va. Al contrari et costa diners. Com a molt es pot aconseguir algun patrocinador que et doni una mica de suport. Jo visc de la meua feina d'enginyer electrònic en una empresa de Santa Maria de Palautordera. Només ho poden fer els olímpics i encara ho passen malament.

- És un esport car?

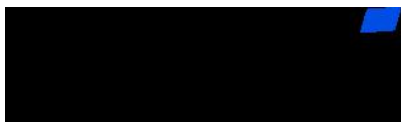
- No sé si es pot considerar un esport car, però el que sí que té és una logística complicada. Una embarcació bona està entre els 2.000 i 3.000 euros, però si es fa un bon manteniment podem tenir embarcació per molt temps. Una pala val entre 200 i 300 euros. El que costa és anar a les competicions sigui a nivell nacional o internacional, ja que no és com portar unes botes de futbol dintre la motxilla. Cal buscar remolcs de sis metres, buscar transport, vols...

- De quin material està feta una embarcació?

- Són de carboni, perquè del que es tracta és que pesin poc. Estem parlant d'embarcacions de sis metres de llargada que pesen entre deu i dotze quilos. Al mínim impacte s'esquerden, però no cal comprar-ne cap de nova perquè es poden reparar.

- Aconseguir que arribin els bons resultats imagino què cal entrenar moltes hores?

- Sí, això sí. Fins ara els entrenadors me'ls feia jo mateix, però actualment estic al Club Piragüisme Llobregat, a Castelldefels, amb dos entrenadors i un preparador físic i tinc un pla de treball ben fet, amb uns objectius més ambiciosos que l'any passat. He canviat la manera de fer. Entreno sis dies a la setmana durant tres hores cada dia.

"Preparar-me de cara a la temporada vinent i enfocar l'entrenament a les aigües tranquil·les a l'especialitat de marató, tot i que no deixaré de competir al mar."

- Quins són els propòsits més immediats que té?

- Preparar-me de cara a la temporada vinent i enfocar l'entrenament a les aigües tranquil·les a l'especialitat de marató, tot i que no deixaré de competir al mar. Ja veurem com anirà perquè és una modalitat diferent que jo no he fet mai, però penso que puc treure'n un bon resultat.

- També han impulsat una escola de piragüisme pionera a Catalunya?

- Fa dos anys es va muntar la primera escola de piragüisme, fora de Castelldefels, Lleida o Banyoles. A més era la primera escola enfocada al mar i encara seguim amb aquest projecte amb els nanos de cara a ensenyar la competició del caiac de mar. A València i Canàries és molt comú, però a Catalunya som pioners.